

Onneksi se ei ole ohi

Glad It's Not Over

By Edwin Tan, [September 6, 2022](#)

Elokuun ensimmäisellä viikolla 2022 kuoli yksi 1960-luvun musiikkisuosikeistani. Judith Durham oli australialaisen *The Seekers* -yhtyeen laulaja. Heidän musiikkityylissään oli ainutlaatuinen piirre, pehmeämpi ja lempeämpi sävy, joka vetosi kaikkiin ikäryhmiin. Suuri osa siitä sopi leirinuotiolauluporukoille, mikä oli tervetullut kokemus aikana ennen karaoken karkeaa ja synteettistä luonnetta!

Sellaiset kappaleet kuin *Morningtown Ride* vetosivat esikouluikäisiin; kuului siihen joukkoon päiväkodissa, mutta en koskaan kyllästynyt niiden säveliin. Myöhemminä vuosina laulettiin tuttuja gospel-kappaleita; "*Just a Closer Walk with Thee*", "*We Shall Not be Moved*" ja "*Open Up Those Pearly Gates*", jotka olivat todella inspiroivia. Kappaleessa *Open up those pearly gates* oli kohta, joka viittasi Tempaukseen: *When you hear the trumpet's blast, we'll be home at last (Kun kuulet pasuunan äänen, olemme vihdoin kotona)*.

Olin kuitenkin todella pettynyt, kun sain tietää, että Judith Durham oli mukana toisenlaisessa hengellisyydessä aina 79-vuotiaana tapahtuneeseen kuolemaansa asti. Se oli eräänlaista [uskonnollista pluralismia](#), mutta hän tunnusti silti harjoittavansa kristillistä uskontoa. Kun raavin mieltäni tämän todellisuuden suhteen, ei ollut enää pelkkä mahdollisuus, että tämä olisi voinut tapahtua minulle. Jossain vaiheessa elämääni olin niin hyvin lähellä sitä tietä, jonka hän kulki loppuun asti. Ainoastaan Hänen armostaan ja laupeudestaan johtuen arvelen, että kriittisellä hetkellä noin kolme vuosikymmentä sitten, hädin tuskin selvisin oikealle tielle!

Sillä oli paljon tekemistä ns. sanotun kristityn porukan kanssa, johon olin sekoittunut. Totuus on se, että nämä ihmiset olivat aika lailla kategorialla [Jekyll & Hyde](#). Nämä ihmiset vaikuttivat sinua pyhemmiltä osoittaessaan taitonsa Raamatun jakeiden lainaamisessa sen lisäksi, että ottivat hurskastelevan asenteen näennäisissä raamatuntutkimustilaisuuksissa. Mutta he olivat toinen persoonallisuus, kun menivät sekulaariin maailmaan; enemmän kuin kylmiä ja välinpitämättömiä - nämä ihmiset korottivat itseään samalla, kun alensivat muita, jotka eivät vastanneet heidän normejaan. Olin niin pettynyt, että tätä joukkoa oli pakko välttää. Kristillinen seura ei koskaan kelpaisi; näin oli asia silloin, kun muuhun vakaumukseen kuuluvia henkilöitä pidettiin silloin myötätuntoisempina ja empaattisempina, mitä minuun tuli - Tämä oli kova todellisuus silmiäni edessä! - Tämä oli kova todellisuus silmiäni edessä!

Jatkuvassa vuorovaikutuksessa tämän porukan kanssa olin kallistumassa heidän uskomuksiinsa - olisi voinut olla vain ajan kysymys, milloin minusta tulisi yksi heistä. Kun pohdin Kristuksen jättämistä, niin hiljainen, lempeä ääni kaikui aivokuoressani. Se kuulosti, kuin joku olisi sanonut: "Älä tee sitä". Lyhyen epäröinnin jälkeen minulla ei ollut mitään vastaväitteitä; en yksinkertaisesti pudonnut jyrkänteeltä! Tästä lähtien oli kyse siitä, että piti sinnitellä pitkään.

Teknisesti ottaen kutsuin itseäni kristityksi. Todellisuudessa rehellisesti sanoen olin välinpitämätön, kun oli kyse suhteesta Jumalaan. Minuun sopi hyvin pitkälti Matteus 7:13. Helppo katu, jolla oli vähiten taakkaa, vetosi silloin aisteihini. Siinä tapauksessa, että tätä mukavuusaluetta ahdisteltiin, ruma puoli oli kaikkien nähtävissä; pakanaseura loi hyvänolon ilmapiirin. Jokainen muukalainen, joka puhui kristinuskosta, sai minulta enemmän kuin ruman katseen; se kaikki upposi syvälle psyykeeni - maailmallisuus oli järkevää ja vannoin sen nimeen. Edes hengenvaarallinen dengueverenvuotokuume ei horjuttanut jääräpäistä epäuskon tilaani. Olin silloin 38-vuotias.

Kun risteilin yli 40-vuotiaaksi, tuon hyvän olon ilmapiirin katkaisi eräänä päivänä pörinä takaraivossani. Keskellä iltakävelystä nauttimista ajatus Tempauksesta yksinkertaisesti kutkutti mieltäni. Arvioni oli kielteinen; tarkoittaisiko se, että pippalot planeetalla yhtäkkiä haihtuisivat? Tämä nalkuttava ajatus vaivaisi minua sitten enemmän kuin syrjähyppytapauksena, mutta voimistuen ikääntyessäni.

Kun lähestyy 50:tä, niin siinä on pistävä tunne, että ikä on saamassa kiinni kerran nuorekkaan kehosi. Ajatus viikatemiehen kohtaamisesta kasvaa päivä päivältä. Miten minä selviydyin tästä? Päätin vain ottaa rennon asenteen Tempaukseen. Mielenkiintoista kyllä, *Rapture Ready* oli ensimmäinen tutkimani sivusto - hyvä veto, koska minulla ei ollut ongelmaa asettua taloksi pre-trib näkemykseen. Seurasi *Hal Lindsey Report* ja sen kautta tuli merkittävä läpimurto. Pääsin ymmärtämään täysin Laodikean seurakunnan luonteen, uskonnonharjoituksen penseän paikan, joka tuntui koskevan hyvin paljon ihmisiä, jotka olivat vältettävien listallani. Samalla mieleeni juolahti, että siellä oli aitoja uskovia ihmisiä Herrassa, joten miksi en kokeilisi sitä?

Parasta silloin oli, että sain inspiraatiota viisailta ihmisiltä kyberavaruuden kautta. *Prophecy in the News*, josta myöhemmin tuli *Prophecy Watchers*, sopi minulle tässä vaiheessa. Kerrankin näin ja kuulin asioita, joita ei koskaan mainittu nuorempien vuosieni raamatuntutkimuksissa. Nälkäni ja janoni Raamatun totuuksia kohtaan kasvoi suureksi. Yksi merkkipaalu oli paavi Benediktuksen ero vuonna 2013. Edesmenneen Cris Putnam'in näkemys tästä oli osuva; hän oli yksi suosikeistani *Prophecy Watchers*'illa!

Siitä lähtien en olisi kotona puolivalmiin materiaalin kanssa. Kaipasin hengellisesti vankkaa materiaalia; kaikki sensaatiomainen, tai osittain raamatullinen, lentäisi yli laidan. Asiat kärjistyivät

verikuihun liittyvän hypetyksen jälkeen. Siitä huomasin, että painopiste ei ollut siellä, missä sen pitäisi olla. Minusta tuntui, kuin olisin kasvanut ulos paljosta turhasta metelistä - aidosti!

“Sillä maa, joka särpii sisäänsä sen päälle usein tulevan sateen ja kantaa kasvun hyödyksi niille, joita varten sitä viljelläänkin, saa siunauksen Jumalalta.” (Hepr. 6:7).

Herra siunasi minua todella uudistetulla linssillä, joka on minulle aarre edelleen. Se oli kuin olisin siirtynyt onkimisesta kalastamaan isoja petokaloja! Pyhän Hengen johdattamana ei kestänyt kauan, ennenkuin löysin oikeat yhteydet. Se alkoi J. D. Farag'ista, ja se johti lopulta Jan Markell'iin. Olin Raamatun profetian oppimisprosessissa monien merkittävien ja todella luotettavien ihmisten kautta. Ihania ihmisiä, kuten Tom Hughes, Barry Stagner, Amir Tsarfati, Billy Crone, Brendan Holthaus, tohtori David Reagan, Mark Hitchcock, Andy Woods, Mark Henry, Michelle Bachmann ja edesmennyt tohtori Ed Hindson. Voisin mainita monia muitakin, mutta nämä ihanat Herran Jeesuksen Kristuksen soturit opettivat minulle aarrearkullisen asioita, jotka asettaisivat minut ikuisuuden tielle Jumalan kanssa.

Muistan ensimmäisen tutkimukseni *Rapture Ready* -sivustolla. En koskaan osannut kuvitella päivää, jolloin minusta tulisi yksi niistä, jotka säännöllisesti kirjoittavat tälle jumalalliselle verkkosivustolle. Olen kirjoittanut viimeiset kolme vuotta ja lopetan kirjoittamisen vasta, kun ylkä temmaisee morsiamensa alle sekunnin murto-osassa. Tämän myötä minulla on ilo, jota ei voi ostaa rahalla.

“Rakkaani! Kun minulla on ollut harras halu kirjoittaa teille yhteisestä pelastuksestamme, tuli minulle pakko kirjoittaa ja kehoittaa teitä kilvoittelemaan sen uskon puolesta, joka kerta kaikkiaan on pyhille annettu.” (Juuda, jae 3).

Rakastan teitä kaikkia Jeesuksen nimessä.

Edwin